

Katolicizmus sa nikdy nevzdal a nikdy sa ani nevzdá svojho nároku na mesto Jeruzalem

Matej Gavlák

30. augusta 2023 ✝ Cirkev

Nielenže pekelné brány Cirkev nepremôžu; musí to byť Cirkev, kto premôže pekelné brány.

Michael J. Matt, novinár

Keď pápež Urban II. v roku 1095 vyzval na I. križiacku výpravu a oslobodenie mesta Jeruzalem spod moslimskej nadvlády, udal tým smer, ktorým sa mala *Ecclesia militans* (Cirkev bojujúca) vydať v nasledujúcich dvoch storočiach. Nech to znie akokoľvek zvláštne, snahu o opätovné ovládnutie tohto svätého miesta malo katolícke spoločenstvo ešte dlhé storočia po tom, čo noha posledného križiaka opustila územie Palestíny. Dnes sa na tento oprávnený nárok zabudlo azda aj vo Vatikáne, ale pravdou je, že ako svet bude svetom, ako bude Cirkev Cirkvou, vždy bude existovať. Keď v budúcnosti dôjde k opätovnému obnoveniu katolíckej viery v národoch, hneď tretím cieľom po záchrane národov a obnove katolicizmu v nich bude opätovné získanie mesta Jeruzalem pre neokatolícke spoločenstvo.

Godefroy z Bouillonu

zdroj: flickr.com

Význam Jeruzalema

Dnes už takmer nikto nechápe nevyčísliteľný význam, aký Jeruzalem pre katolicizmus má. Jeruzalem je miesto, po ktorom chodili nohy Boha. Božie nohy sa nedotýkali ani rímskych ulíc, ani námestí v Konštantínopole, ale kráčali po prasných uličkách tvoriacich Jeruzalem. Ježiš Kristus nekázal v Hagii Sofii, ani v Chráme sv. Petra. Ježiš Kristus kázal vo veľkom židovskom chráme v Jeruzaleme. Ježišovi trňovú korunu nenasadili vo vatikánskych palácoch, nasadili Mu ju v paláci Piláta Pontského v Jeruzaleme.

Dnes existujú len dve biblické mestá. Rím, kde svoju mučenícku smrť podstúpili sv. Peter a sv. Pavol – je tým druhým. Jeruzalem, kde svoju mučenícku smrť podstúpil Bohočlovek Ježiš Kristus – je prvým. Kristova smrť na kríži je pre nás existenčne dôležitá z dvoch dôvodov:

1) Jednoducho preto, lebo Ježiš Kristus je skutočným Bohom, Stvoriteľom Neba a Zeme, Stvoriteľom nás, ľudí, Stvoriteľom všetkých hviezd, celého vesmíru, Stvoriteľom viditeľného aj neviditeľného.

2) Jeho smrť nám otvorila brány Neba – bez Kristovej smrti na kríži by sme po smrti mohli skončiť len na jedinom mieste: v Pekle. Všetci starovekí izraelskí svätí skončili v Pekle, až kým ich zosnulý Ježiš neprišiel vyslobodiť. Vďaka Jeho obete máme my dnes *nádej*, že azda budeme hodní získať svoje miesto v Raji. Preto ako ukrižovaného zobrazujeme len Ježiša Krista, aj keď išlo o pomerne bežný spôsob popravy človeka.

Jeruzalem je skrátka pre katolicizmus minimálne rovnako dôležitý, ako Rím. Zrejme však ďaleko dôležitejší.

Katolícka Cirkev sa nároku na Jeruzalem nikdy nevzdala

Existujú zmienky, že pápeži sv. Pius V. a Gregor XIII. snívali o obnove katolíckeho Jeruzalemského kráľovstva takmer tristo rokov po poslednej križiackej výprave. Pius V. bol pápežom, ktorý založil Svätú ligu (Liga Sancta), ktorej loďstvo v bitke pri Lepante porazilo lode panovníka Osmanskej ríše, tureckého sultána Selima II. Pius, ako aj jeho nasledovník potom, chceli vo vojne pokračovať aj naďalej, až kým by neoslobodili Svätú zem. Bohužiaľ, Benátska republika – vlastník nemalého počtu plavidiel – sa radšej rozhodla pre výhodný a výnosný mier s nielen mocnou, ale predovšetkým bohatou Osmanskou ríšou.

Niečo podobné sa občas hovorí aj o sv. Jane z Arku, aj keď v tomto prípade sú to asi skôr len domnienky. O Jane sa hovorí, že jej túžbou nebolo len oslobodiť Francúzsko spod anglickej nadvlády, ale po úspešnom završení tejto misie chcela pokračovať v bojoch ďalej, až kým by od neveriacich neoslobodila Sväté mesto Jeruzalem. V každom prípade overenou pravdou je, že sa Jana listom vyhrážala českým husitom, že ak nezanechajú svoje falošné učenie a nevrátia sa späť ku katolíckej viere, a ak bude Jana môcť – bola v tom čase totiž už vo väzení – príde, a ako nepriateľov Boha ich zničí. Je ľahké si predstaviť, že keďže Jana uvažovala aj o takejto misii, azda sa zasnívala o tom, žeby sa obrátila rovno na Turkov ohrozujúcich dnešné južné Slovensko a hnala by ich pokojne až za Jeruzalem...

O anglickom kráľovi Henrichovi V. to dokonca vieme s istotou. Henrich V. je známy tým, že nebol ďaleko od ovládnutia Francúzska v storočnej vojne – predchádzal Jane z Arku, avšak zomrel predčasne. Nesmrteľnosť si získal v bitke pri Agincourte, kde jeho 6-tisícová armáda zničila 30-tisícovú francúzsku. Či už boli jeho nároky na francúzsky trón oprávnené alebo nie, bol to zbožný katolícky panovník – dodnes považovaný za jedného z najväčších kráľov anglických dejín –, ktorý po víťazných bitkách chodieval pešo a bosý ďakovať Bohu do najbližšieho kostola.

Zdroj: flickr.com

Henrich už v detstve čítaval hrdinské príbehy Godefroya z Bouillonu, slávneho osloboditeľa Jeruzalema, a chcel ho napodobniť. V boji to býval udatný muž, čo bolo na kráľa v tých časoch už nezvyklé. Z Anglicka a Francúzska plánoval založiť akúsi úniu dvoch mocných národov spojených osobou panovníka. S armádou tohto superštátu chcel následne viesť novú križiacku výpravu, ktorá by Jeruzalem oslobodila už naveky. Historické pramene o jeho živote uvádzajú, že keď ako stále mladý panovník – mal len 35 rokov – ležal na smrteľnej posteli, nelutoval nič z toho, čo vykonal. Jedinú ľútosť prejavil len nad tým, že sa mu nepodarilo naplniť svoj sen o opätovnom oslobodení Jeruzalema. V knihe *Henry V., the Typical Medieval Hero* od C. L. Kingsforda sa dočítame:

„Keď pred neho predstúpil kňaz so slovami *„Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion, ut aedificentur mur Jerusalem“*, Henrich ho zastavil a riekol: *„Dobrý Pane! Ty vieš, že mojím jediným cieľom bolo – a stále je, ak budem žiť – znovu vztýčiť múry jeruzalemské!“*

A na inom mieste sa dočítame:

„Ako kráľ sa snažil obnoviť upadajúcu Christianitas. Vďaka svojmu priateľovi Žigmundovi (Luxemburskému), uhorskému kráľovi, mal dobrú predstavu o tom, čo sa deje na východe. Plánoval novú križiacku výpravu za účelom oslobodenia Jeruzalema z rúk bezvercov, vyhnaní Turkov z Konštantínopola a... znovuzjednotenia Christianitas.“

Nemusí to byť nutne vojenská akcia

Znovuzískanie Jeruzalema pre katolicizmus nemusela byť nutne vojenská akcia. V jednom z čísel slovenských Národných novín vydávaných S. H. Vajanským na prelome 19. a 20. storočia je zmienka o spoločnom liste biskupov a kardinálov pápežovi Piovi IX. Biskupi pontifika žiadajú, aby vyzval židovský národ k prijatiu Ježiša Krista za Boha a aby sa hromadne obrátil na katolicizmus. Samozrejme, Rímu nikdy neostali utajené sny židovského obyvateľstva o návrate do rodnej krajiny.

Rovnako tak je doloženým faktom aj to, že si európski katolícki panovníci ponechávali titul „kráľ Jeruzalemského kráľovstva“, aj keď tento štátny útvar zanikol s pádom Jeruzalema. Hoci kráľ Guy z Lusignan stratil Jeruzalem už v roku 1187, titul si ponechal, dúfajúc, že raz na trón opäť zasadne, keď sa križiakom podarí mesto opätovne ovládnuť. Aj Jacques de Molay, posledný veľmajster templárov, sa ešte po ich konečnom vyhnaní zo Svätej zeme pripravoval na úplne novú križiacku výpravu.

Pre nás na Slovensku môže byť zaujímavým faktom aj to, že titulom „kráľ Jeruzalema“ sa pýšil aj posledný cisár Rakúsko-Uhorska – Karol I. –, ktorý nastúpil na trón až v roku 1916! Katolícki panovníci ani katolícka Cirkev sa nároku na mesto Jeruzalem nikdy nevzdali.

Vieme, že Jeruzalem raz opäť bude katolícky

Žijeme v dobe nielen úpadku viery, ale úpadku celkovej katolíckej kultúry a filozofie. Panna Mária vo Fatime nám však sľúbila, že nakoniec bude jej Nepoškvrnené Srdce triumfovať a po katastrofe z ruín starého bezbožného sveta povstane svet nový – ktorý sa opäť obráti ku kresťanskému Bohu.

Z niektorých biskupmi uznaných prorociet vieme, že pred úplne posledným súbojom katolíckej Cirkvi – s biblickým antikristom – bude vo svete niekoľko znamení ohlasujúcich skorý výstup tohto muža hriechu. Jedným z týchto znamení bude aj to, že celý židovský národ prijme Ježiša Krista za skutočného Syna

Božieho.

Samozrejme, spolu s nimi sa katolíckym stane aj ich hlavné mesto – Jeruzalem. Katolicizmus sa nikdy nevzdal a nikdy ani nevzdá svojho oprávneného nároku na Sväté mesto.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/katolicizmus-sa-nikdy-nevzdal-a-nikdy-sa-ani-nevzda-svojho-naroku-na-mesto-jeruzalem/>